

РЕШЕНИЕ

№ 7466

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **12290** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на Ш. М. А. против отказ за издаване на заповед за допускане изработването на проект за изменение на подробен устройствен план, обективиран в писмо №РЛЦ20-ГР94-546/3/ от 13.07.2020 г. на главния архитект на район „Л.“, Столична община. Излагат се доводи за материална незаконосъобразност. Изтъква се, че заявителят като заинтересовано лице е подал искане, което следва да бъде уважено, тъй като са налице предвидените в закона основания за издаване на мотивирано предписание, а именно: налице е одобрена кадастрална карата, имотните граници, по която не съвпадат с регулационните граници по действащия ПУП (чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ). Оспорва се наличието на хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, посочена като правно основание за постановяване на оспорения отказ. Счита се за абсурдно изискването на общинската администрация за осигуряване на транспортен достъп до имот с идентификатор 68134.905.9, който е с площ от 33 кв.м. Претендира се отмяна на оспорения отказ и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Главния архитект на район „Л.“, Столична община не изпраща процесуален представител. В съпроводителното писмо, с което жалбата е изпратена в съда са изложени доводи за недопустимост на жалбата като насочена срещу акт, който не подлежи на оспорване. Алтернативно, се сочи неоснователност на жалбата,

предвид липсата на съгласие на собственика на имот с идентификатор 68134.905.9 и неосигуряване на изход към улица. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е образувано по заявление вх.№ РЛЦ20-ГР94-546/20.03.2020 г. до главния архитект на район „Л.“, Столична община, депозирано от Ш. А., с искане за разрешаване изработването на проект за изменение на действащ ПУП-изменение на план за регулация и застрояване. Към заявлението са приложени нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 20, том IV, рег. № 4199, дело № 452/2015 г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 99, том II, рег. № 2677, дело № 167/2018 г. и договор за прехвърляне на собственост по реда на ЗУТ № СОА19-ДГ61-103/23.12.2019 г., с които Ш. А. с легитимира като собственик на следните имоти: поземлен имот пл. № 2002 от к.л. № 644, кв. 19 от действащия кадастрален и регулационен план на [населено място], м. „В. – ВЕЦ С.“, одобрен със заповед № РД-09-50-47/04.02.1998 г. на главния архитект на С. /нанесен в КК с идентификатор 68134.905.2002; реална част от имот с идентификатор 68134.905.1010 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-739/21.11.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК и имот с идентификатор 68134.905.2241, попълнен в кадастралната карта със заповед № РД-18-739/21.11.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК. Видно от приложената към заявлението скица № 15-386412/02.05.2019 г., реалната част от имот с идентификатор 68134.905.1010 е нанесен в КККР с идентификатор 68134.905.8. Към заявлението е приложена и комбинирана скица, от която се установява, че имоти с идентификатор 68134.905.8, 68134.905.2002 и 68134.905.2241 от КККР попадат в УПИХV-989, кв. 19 от РП на в. „В.-ВЕЦ С.“, одобрен с решение № 44 по протокол № 24/30.03.2001 г., заповед №РД-09-1944/16.10.2002 г. за ЯФГ, заповед № РД-09-50-47/04.02.1998 г., потвърдено с решение № 85 по протокол №56 от 06.02.2003 г. на СОС.

Със заявление № към РЛЦ20-ГР94-546/2/ от 21.05.2020 г. е променено искането за допускане на изработването на проект за изменение на ПУП, като същото следва да се счита за подадено единствено по отношение на допускане на изменение на плана за регулация. Съгласно приложеното към заявлението мотивирано предложение, изменението на ПР за УПИХV-989, кв. 19 от РП на в. „В.-ВЕЦ С.“ се състои в промяна на границите на УПИХV-989, в съответствие с границите на имоти с идентификатори 68134.905.8, 68134.905.2002 и 68134.905.2241 по КК, собственост на М. А. /от регулационните граници на УПИХV-989, кв. 19 от РП се изключва 68134.905.9, който не е собственост на заявителя/.

Заявлението е разгледано на заседание на РЕСУТ, назначен със заповед № РД-09-80/28.05.2020 г. на кмета на район „Л.“, Столична община. Взето е решение по т. 1 по протокол № 3 /29.05.2020 г., с което е изразено отрицателно становище по представеното мотивирано предложение. Отказано е допускане, тъй като не са изпълнени изискванията на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ и не е осигурен достъп до имот с идентификатор 68134.905.9 съгласно чл. 14, ал. 4 от ЗУТ. На заседанието на РЕСУТ е присъствал главния архитект на район „Л.“, Столична община в качеството му на председател.

За решението на РЕСУТ, М. А. е уведомен с оспореното писмо изх. №РЛЦ20-ГР94-546/3/13.07.2020 г., подписано от главния архитект на район „Л.“, Столична община. По делото не са налице доказателства за съобщаване на писмото на неговия адресат. Жалбата е депозирана на 04.09.2020 г.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице - негов адресат, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок по чл. 215, ал.4 от ЗУТ. Настоящият съдебен състав, намира, че доколкото в случая се касае за разрешение за изработване на проект за изменение на вече одобрен ПУП на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, то оспореното писмо обективира отказ за разрешаване на изработване на проект за изменение на ПУП-ПР и в тази връзка представлява индивидуален административен акт. Видът на акта се извлича от неговото съдържание и в конкретния случай въпреки използваните изрази от административния орган с него се отказва удовлетворяване на заявеното от Ш. А. искане за изменение на ПУП. В този смисъл са и мотивите на определение №8143/05.07.2021 г., постановено по адм. дело № 6058/2021 г. по описа на Върховния административен съд, с което делото е върнато на същия състав за произнасяне по жалбата на Ш. А. против отказа на главния архитект на район „Л.“, Столична община, обективиран в писмо изх. № РЛЦ20-ГР94-546/3/13.07.2020 г.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Нормата на чл. 135, ал. 1 от ЗУТ определя като компетентен орган да се произнесе по писмено заявление за изменение на устройствените планове кмета на общината. Компетентният орган по ал. 1 в едномесечен срок от постъпване на заявлението със заповед разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на плана (чл. 135, ал. 3 от ЗУТ). Оспорената заповед е издаден от компетентен административен орган - главният архитект на район „Л.“, Столична община, в рамките на делегираните му с т. 6.6.1 на заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на Столична община правомощия по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ да разрешава или да отказва изработването на проект за изменение на действащ подробен устройствен план, с който се изменя план за регулация, като регулационните граници се привеждат в съответствие с границите на имотите в кадастралната карта.

Спазена е формата по чл. 59 от АПК, доколкото ЗУТ не установява изисквания, различни от посочените в тази разпоредба. Макар и лаконични в оспореното писмо са посочени правните и фактически основания за постановяване на оспорения отказ.

При постановяване на оспорения отказ обаче е нарушение на процесуалните правила, което следва да бъде квалифицирано като съществено водещо до отмяната на атакувания акт на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК за започване на производството се уведомяват заинтересовани граждани и организации. Ако срокът за приключване на производството е по-дълъг от 7 дни, в уведомлението се включва и информация за датата, до която трябва да бъде издаден актът. От събраните по делото доказателства не се установи административният орган да е предприел действия по уведомяване на всички собственици на имоти, вписани в кадастралния регистър, които се засягат от претендираното изменение на ПУП, а това е собственикът на имот с идентификатор 68134.905.9.

При липса на уведомяване за началото на производството заинтересованите лица са

лишени от правото си, предвидено в чл. 34 от АПК да вземат участие в същото. Съгласно, ал. 1 от тази разпоредба, административният орган осигурява на страните възможност да преглеждат документите по преписката, както и да си правят бележки и извадки или - според техническите възможности - копия за тяхна сметка. Според, ал. 3, административният орган осигурява на страните възможност да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, като определя срок не по-дълъг от 7 дни. Страните могат да правят писмени искания и възражения. Като не е уведомял заинтересованите лица за започването на производството и не е осигурил възможност на същите за участие в него, на практика административният орган е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като е издал административният акт, без да е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая. Това нарушение в случая следва да се квалифицира като съществено, тъй като ако бе уведомял собственикът на имот с идентификатор 68134.905.9, то същият би могъл да изрази съгласие и тогава оспореният отказ не би имал за правно основание нормата на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ. При неучастие на заинтересовани страни в производството по издаване на оспорения административен акт, последният е незаконосъобразен и на основание чл. 146, т. 4 от АПК, тъй като се нарушава основен принцип на административния процес, а именно: принципа на равно участие на всички, чиито права са засегнати от акта по чл. 8 от АПК.

Оспореният отказ е издаден в процедура по чл. 135 по чл. 135 от ЗУТ, в която предмет на преценка са: наличие на искане, дали то изхожда от лице по чл. 131 от ЗУТ, дадено ли е положително становище на главния архитект по чл. 135, ал. 4, т. 1 от ЗУТ и приложена ли е скица по чл. 135, ал. 2 от ЗУТ, с конкретно предложение за изменението на плана. При наличие на посочените предпоставки, следва да се издаде положителен акт. В настоящия случай, по делото не е спорно, че тези законови изисквания са налице по отношение на заявителя - същият е собственик на имотите, предмет на искането. Към заявлението е приложена, в съответствие с изискването на чл. 135, ал. 2 от ЗУТ, и скица с предложението за ПУП - мотивирано предложение за план за регулация, изразяващо се в промяна на границите на УПИХV-989, в съответствие с границите на имоти с идентификатори 68134.905.8, 68134.905.2002 и 68134.905.2241 по КК, собственост на М. А. /от регулационните граници на УПИХV-989, кв. 19 от РП се изключва 68134.905.9, който не е собственост на заявителя/ или с други думи урегулиране на собствените му имоти по кадастрални граници. При липса на законова забрана, право на страната е да избере разрешение за изработване на проект за какъв вид ПУП по чл.110 да поиска. В случая е поискано разрешение само за изработването на ПУП-ПР по чл. 110, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗУТ, което е допустимо. Обемът на мотивираното предписание, определя параметрите на окончателната заповед и териториалния ѝ обхват, с която се одобрява или отказва одобряване изменението на ПУП. Но едва при издаването на заповед по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, нейната законосъобразност би била обусловена от спазване на конкретните изисквания на всяка една от съдържащите се в текста хипотези за изменение на действащия ПУП. В хода на настоящето производство не следва да се обсъжда наведените от ответника доводи, че поземлен имот с идентификатор, който е част от УПИ следва да получи самостоятелно УПИ, при това без направено такова искане. Не следва да се обсъжда и не може да служи като основание за постановяване на отказ в процедура по чл. 135 от ЗУТ наличието или липсата на съгласие на останалите собственици, съгласно изискването на чл. 134, ал. 2 от ЗУТ, визирана в

отказа на главния архитект на район „Л.“, Столична община. Независимо от това следва да се отбележи, че заявеното изменение е на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, т.е. в хипотезата на изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия когато имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните. В оспорения отказ липсва произнасяне относно наличието или не на несъответствие между кадастралните и регулационните граници. Непроизнасянето с отказа по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ по искането за промяна на плана в частта му относно заявеното основание по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ сочи на непълнота на акта по смисъла на чл. 62, ал. 1 от АПК.

В производството по чл. 135 от ЗУТ преценката се свежда единствено до съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен. При наличие на тези предпоставки следва да се издаде положителен акт.

С оглед на изложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на главния архитект на район „Л.“, Столична община за произнасяне по заявлението с надлежен акт. При новото разглеждане административният орган следва да извърши единствено преценка за съответствие на мотивираното предложение за изменение на плана за регулация с правилата и нормите по устройство на територията и с ОУП.

При този изход на спора претендираните от оспорващия разноси следва да му се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 АПК в доказан по делото размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Ш. М. А. отказ за издаване на заповед за допускане изработването на проект за изменение на подробен устройствен план, обективиран в писмо №РЛЦ20-ГР94-546/3/ от 13.07.2020 г. на главния архитект на район „Л.“, Столична община

ИЗПРАЩА преписката на главния архитект на район „Л.“, Столична община за произнасяне по депозираното от Ш. М. А. заявление вх.№ РЛЦ20-ГР94-546/20.03.2020 г., изменено със заявление № към РЛЦ20-ГР94-546/2/ от 21.05.2020 г.

ОСЪЖДА Столична община, район „Л.“ да заплати на Ш. М. А. разноси по делото в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

